

DOMOVNÍK

č. 2 – ÚNOR 2012

Dále čtete:

- Motokrosari v Mravenečku (str. 2)
- Interview s otcem Jožkou Motykou (str. 4)
- Nadace ČEZ pomáhá Charitě Opava (str. 5)

CITÁT MĚSÍCE: „Smutné je, že hlupáci jsou tak sebejistí, zatímco moudří lidé jsou vždy plni pochybností.“

Bertrand RUSSEL, britský matematik, logik, filozof a spisovatel, nositel Nobelovy ceny za literaturu

Tříkrálové pokladničky vydaly více než milion korun

Letošní Tříkrálová sbírka překvapila. Vzhledem k neustálému zdražování nebyly prognózy příliš optimistické. Nejprve byl sečten obsah pokladniček, s nimiž koledníci koledovali na území města Opavy a jeho částí - Kylešovic, Kateřinek a Jaktáře. Vybralo se 351.174 korun, tedy o něco více než loni.

Výsledek sbírky v dalších sedmašedesáti obcích pak také předčil očekávání. Jak uvedla koordinátorka Marie Giliková, v pokladničkách bylo 1.033.462 korun a celková suma činí 1.384.636 korun. „Jsem překvapená, dívala jsem se na výsledky ostatních Charit a Charita Opava patří mezi ty, které mají největší nárůst oproti loňskému roku. Lidé byli velmi štedří a do pokladniček dali o 46.636 korun více než v roce 2011,“ komentuje situaci Marie Giliková. S vnučkami Marinkou a Terezkou se už tradičně vydala do opavských ulic Marie Smolková z Klubu svatě Anežky. Koledovala čtyři dny a kromě vnuček sebou brala i děti známých. „Vystřídalo se jich se mnou devět. Trochu nám sice letos chyběl sníh, ale atmosféra byla přesto úžasná. Lidská solidarita je fascinující a já

mám radost, že děti se při koledování přirozeně učí, že je třeba pomáhat druhým.“

Koledování se zúčastnilo téměř tisíc malých i velkých koledníků. Přesto je podle Marie Gilikové rok od roku obtížnější získat do jejich řad mladou krev. Zvláště v Opavě se noví koledníci vůbec nehlasí. „Hodně nám proto pomohlo, že ve třech školách – v církevní základní škole sv. Ludmily v Jaktáři a v Základní škole na Ochránově a Šrámkově ulici se našly hodné paní učitelky a začaly koledování samy organizovat,“ dodává Marie Giliková. Konání Tříkrálové sbírky bylo ohroženo například v Nových Lublicích. Jediný koledník, který tam v minulosti koledoval, už letos nemohl a omluvil se. Až tři dny před ukončením sbírky, jako zárukou, zavolal pan Libor Kotlář a

vykoledoval krásných 5.293 korun. Nejen koledníky po každé Tříkrálové sbírce zajímá, kdo odevzdal největší obnos. Letos, stejně jako před rokem, vykoledovali nejvíce sourozenci Bojnovští, které už tradičně jako vedoucí skupiny doprovází Albert Červeň. V Jaktáři a na sídlišti v Kylešovicích jim lidé přispěli částkou přes šestadvacet tisíc. Druhý nejvyšší obnos vykoledoval Jiří Gilík z Kylešovic, který koledoval se svými třemi dětmi, s dětmi z příbuzenstva a také s dětmi ze základních škol. Pomyslné třetí místo patří Janu Pohanělovi, který dosud nevynechal jedinou sbírku. S dětmi sousedů obcházel okolí Englišovy, Strossmayerovy a Vančurovy ulice. Vykoledovali 20.482 Kč – a tento obnos byl také největší, který se našel v jediné pokladničce. Rekord udělal už loni, když v ní bylo celkem 18.633,- Kč.

S výsledkem je spokojen také ředitel Charity Opava Jan Hanuš. „Děkuji všem, kteří se na Tříkrálové sbírce podíleli. Koledníkům za jejich obětavost a nadšení, se kterým vycházeli do ulic, všem dárcům za dobrotu jejich srdcí a štedrost. Velmi si toho vážíme,“ vyjádřil svůj dík ředitel Jan Hanuš a dodal, že letošní výtežek je určen opět především seniorům a nemocným v charitní péči. Nově pak bude část peněz věnována charitnímu mateřskému centru Neškola na provoz a rozvoj projektů a sociálně terapeutické dílně Radost na dovybavení nábytkem a program alternativní komunikace. Jako každoročně, také letos poslouží pětaticet procent z celkové částky na humanitární pomoc v České republice i v zahraničí.

Slovo ředitele

Vlna solidarity

Do letošního roku jsem si dal předsevzetí, že se budu na svět a na život dívat z té lepší stránky, že nepřestanu věřit v dobro, že budu dobro hledat všude, kde to jen lze, a že dobro budu také předávat dál. Myslím, že to se mi právě teď daří. Celý loňský rok nás média bombardovala samými pesimistickými předpověďmi, z nichž mnohé se, bohužel, již naplňují. Teď mám na mysli to všeobecné zdražování. Tento fakt samozřejmě ovlivnil naše očekávání, jak dopadne letošní Tříkrálová sbírka. Říkali jsme si, že bude dobře, když se alespoň přiblížíme k loňskému výsledku. Až do posledních chvílí jsme nevěděli, jak lidé zareagují v době, kdy sami začínají pociťovat zhoršující se finanční situaci. Opavskem se ale zatím nepozorovaně valila obrovská vlna lidské solidarity. V tříkrálových pokladničkách bylo nakonec více peněz než loni. A já jsem nesmírně rád, že vám dnes tuto dobrou zprávu mohu předat, protože to už není jen informace o penězích, které nám pomohou realizovat naše charitní projekty. Je to zpráva o tom, že lidé dokáží i v těžkých chvílích myslet na jiné a že se dokáží podělit o to, co mají. Děkuji vám všem, kteří jste přispěli, byť by to byla jen drobná mince. Vážíme si každého dárce, každý z vás totiž posílil vědomí, že dobro jen tak nevyumizí. A to je dobré vědět, když všude kolem vládne skepse.

Jan HANUŠ, ředitel

✚ ÚNOR

— ÚNOR

Zájem o Občanskou poradnu

V lednu stoupl zájem o charitní Občanskou poradnu. Navštívilo ji více než 160 klientů, co je velký nárůst. Jak uvedla pracovnice Lucie Vehovská, přicházely hlavně matky, které se přišly poradit o změnách ve vyplácení sociálních dávek a o změnách v zákoníku práce. Mnoho klientů pak už tradičně trápily jejich dluhy a v Občanské poradně hledali radu, jak se dostat z těžké situace.

Malé dotace

S rokem 2011 skončily v Radosti a ve Vlašticích individuální projekty, hrazené krajem. Tyto finance měly v roce 2012 nahradit dotace z Ministerstva práce a sociálních věcí, které jsme však obdrželi v minimální výši. Jak uvedla ekonomka Marie Zezulková, nestačí to ani na pokrytí několika následujících měsíců.

TERNO
SUPERMARKET

Nakupujte v supermarketu
Terno v Opavě - Jaktáři

STALO SE

• Míčky v Mravenečku

Jiřina Kremserová a Hana Staňková z Mravenečku absolvovaly v lednu kurz míčkové facilitace. A měly štěstí, školila je přímo autorka této metody Zdeňka Jevavá. Pracovnice hodnotí kurz velmi pozitivně. Při míčování dochází k povrchové masáži, k reflexnímu působení na vnitřní orgány a k celkovému zlepšení zdravotního stavu klientů stacionáře. Školení se mohly zúčastnit díky projektu „Míček pomáhá“, na který částkou 10 tisíc korun přispěla společnost ArcelorMittal Ostrava.

• Setkávárna v televizi

Na vánoční besídku, kterou v prosinci pro své klienty připravilo středisko Chráněného bydlení a následně péče, se přijeli podívat také redaktori Regionální televizní agentury RTA. Až do konce loňského roku připravovala tato agentura odpolední regionální zpravodajství na Primě a Opavané se každé úterý mohli podívat také na pořad U nás ve městě. Reportáž byla odvysílána 27. prosince 2011 a lze ji ještě dohledat na internetu v archivu RTA. „Ne všichni naši klienti mají s kým prožívat Štědrý večer. Připravujeme jim ho proto vždy v předstihu v setkávárně, a to s večeří, dárečky i koledami. Zprvu jsme měli obavu, že nám natáčení besídky pokazí, ale oba mladí redaktori byli moc příjemní a reportáž se jim moc povedla,“ uvedla vedoucí střediska Dagmar Sližová.

• Divadlo opět s námi

I letos se Charita Opava mohla při zahájení Tříkrálové sbírky spolehnout na pomoc Slezského divadla. Kvůli počasí se výjev na motivy biblického námětu klanění tří králů uskutečnil přímo v kostele sv. Vojtěcha v Opavě, a to v režii Jany Andělové.

KALENDÁRIUM

* **3. února 1992** vznikly Rehabilitační dílny pro duševně nemocné a mentálně postižené, dnešní Radost.

* **V únoru 1994** začala pracovat charitní Občanská poradna.

* **V únoru 2001** se uskutečnil společenský večer Charity Opava a Centra pro rodinu Opava.

* **V únoru 2009** podpořila Nadace OKD charitní program pro seniory částkou 33 tisíc korun.

* **5. února 2010** zemřel otec Josef Veselý.

V Opavě se během Tříkrálovky vybralo krásných 315.174 korun

Tři králové z Charity Opava přicházejí s požehnáním na Hlásku.

V pátek 13. ledna byly v opavské Charitě pod dohledem dvou pracovníků magistrátu rozpečeteny pokladničky, s nimiž koledníci během letošní Tříkrálové sbírky koledovali na území města Opavy a jeho části – Kylešovic, Jakaře a Kateřinek.

V tu chvíli ještě nikdo netušil, zda bude pátek třináctého šťastný či nešťastný den. Už za dvě hodiny, které zabralo počítání peněz, ale bylo jasné, že platí první varianta. Koordinátorka Marie Gilíková si mohla oddechnout. „Spíše jsem čekala, že se vybere méně než loni. Krize doléhá na všechny, tak jsem se trochu obávala, že to sbírku nejspíš ovlivní,“ řekla bezprostředně poté, co mohla oznámit výsledek. Manažerka Milena

Žůrková, která při počítání pomáhala, však byla dobré myslí hned od počátku. „Věřím, že to dopadne zase dobře,“ tipovala.

Ve třiašedesáti pokladničkách bylo dohromady 351.174 korun, což je zhruba o osmnáct tisíc více než loni. Postaralo se o to 220 koledníků a Opavané, kteří přes neustálé zdražování neváhali sáhnout do svých peněženek a přispět na dobrou věc. Lidé nejvíce přispívali kovovými

dvacetikorunami, kterých bylo napočítáno kolem dvou tisíc a stokorunami, kterých bylo přes devět set. V útrokách jedné z pokladniček se našla dokonce i pětitisícová bankovka. A jak dopadla charitní VIP skupinka koledníků ve složení Jan Hanuš (Kašpar), Hynek Závorka (Melichar) a Jiří Laifert (Baltazar)? Trojice, stejně jako v uplynulých letech, navštívila opavskou nemocnici a Domov sester Františkánek na Kylešovské ulici.

Tam se každoročně těší Baltazar Jirka Laifert, který řekl, že nejraději chodí právě k „bábrlinkám“. „Je na nich vidět, že mají radost, když za nimi přijdeme a zazpíváme. Pokladničku k nim samozřejmě nenosíme,“ dodal a po delším přemlouvání prozradil, čím si líčí tvář, aby bylo hned na první pohled znát, že se jedná o Baltazara. „Nejdůležitější proprietou je živočišné uhlí. Trochu ho namočíme a pak si je rozetřou po tváři. Problém je v tom, že se to pak hůře smývá.“ Nutno dodat, že tentokrát asi použil větší dávku, protože byl černý jak z rovníkové Afriky.

S pokladničkou se VIP skupinka vydala na Hlásku, na Úřad práce a poprvé i k vojákům na Jaselskou ulici v Opavě. Podařilo se jim vybrat 15. 731 korun, což je asi o pět tisíc méně, než loni. Za všechny dary Pán Bůh zaplať!

Motokrosaři obdarovali Mravenečka

Opavský motokrosový tým Rentor Racing a jeho generální partner – společnost DracarCZ věnovali charitnímu stacionáři Mraveneček 10 tisíc korun. Vedoucí Lubomír Blecha převzal před Vánocemi šek z rukou známého motokrosového jezdce Marka Vlčka. Do Mravenečku jej doprovodili Libor Herber a Petr Kašík z fy. DracarCZ.

„Velice si tohoto daru vážíme,“ uvedl dojatý Lubomír Blecha. Z peněz byl zakoupen materiál, potřebný pro arteterapii, speciální nepropustná podložka do do auta, sloužícího k převozu klientů a zástěry, potřebné při podávání pokrmů.

Ze zbytku pak Mraveneček uhradí

cannisterapii. Právě z návštěv pejska mají klienti největší radost. Přítomnost chlupáče nejen, že vyvolává příjemnou náladu, ale mimo jiné má také velmi dobrý vliv na jemnou i hrubou motoriku, podněcuje k verbální i neverbální komunikaci a rozvíjí orientaci v prostoru i čase. Mo-

tokros je krásný, ale také drsný sport a motokrosaři jsou drsní chlapi. Kdykoli usednou na svůj stroj, hrají vabank. Ale otevřená srdce jim rozhodně nechybí. Na to, jak se zrodil nápad podpořit Mraveneček, jsme se zeptali Marka Vlčka. „Ve světě je normální, že sportovci nebo firmy podporují taková zařízení, u nás to ještě tak běžné není. Chtěli jsme pomoci někde, kde to má smysl. Když jsem o tom doma mluvil se ženou, která pracuje na sociálním odboru opavského magistrátu, nasměrovala nás právě do Mravenečku. Byl jsem se tam tedy podívat, vše mi ukázali a seznámili mě s provozem. Viděl jsem, jak pracují s klienty a co všechno pro ně dělají. Je to úžasné, vzalo mě to za srdce a už jsem o ničem jiném neuvažoval,“ řekl Marek Vlček a dodal, že málokdo ze zdravých lidí si dnes uvědomuje starosti a problémy postižených. „Otec neměl nohu, tak vím, že se mu jako invalidovi nejen těžce chovalo, ale mnohdy i těžce komunikovalo s okolním světem zdravých,“ řekl na závěr Marek Vlček.

Děkujeme a jezdcům Rentor Racing přejeme, aby se jim dařilo a co nejčastěji stáli na „bedně“!

Radost je tu již dvacet let, přijďte na Den otevřených dveří

Jarek Vltavský a Ilona Věncková jsou služebně nejstaršími klienty charitní sociálně terapeutické dílny Radost. Chodí sem už dvacet let. Zatímco Ilonka byla zpočátku trochu nemluvná a ze všeho vyjukaná, Jarek, rozený optimista, se v Radosti cítil hned jako ryba ve vodě.

Oba dva za ta léta udělali velké pokroky a teď se společně těší na jubileum, které si celá dílna v únoru připomene Dnem otevřených dveří. Radost totiž slaví dvacet let svého trvání. Vznik dílny iniciovala Magda Grimová, bývalá zdravotní sestra z psychiatrické léčebny. Tehdy byla čerstvě v důchodu, ale odpočívat se jí ještě nechtělo. Naopak, chtěla pomáhat. Ze své praxe věděla, že duševně nemocní pacienti potřebují dobrý kolektiv a vhodnou činnost i mimo léčebnu. To ji přivedlo k myšlence vytvořit rehabilitační dílnu a na podzim roku 1991 navrhla tehdejší ředitel-

ce Anně Ekslerové, zda by taková dílna nemohla být součástí opavské Charity.

Vše šlo rychlostí blesku a už v únoru následujícího roku byly Rehabilitační dílny pro duševně nemocné na světě. „Již první den jsme měli sedm klientů, kteří pracovali se dřevem a textilem,“ vzpomíná bývalý vedoucí dílny Pavel Rychta. Klienti se nejprve rekrutovali z řad lidí s duševním onemocněním, záhy je ale doplnili i mentálně postižení. Mezi nimi byli Jarek s Ilonou a přicházeli další. „Spojení obou skupin klientů fungovalo šestnáct let. Lidé s men-

tálním postižením bylo nakonec více. Ti zůstali nadále v Jaktarži, já se pak věnuji klientům s duševními chorobami v takzvané motivační dílně na detašovaném pracovišti. Děláme hlavně keramiku, vitráže, loni jsme začali vyrábět papírové dárkové tašky,“ říká Pavel Rychta. Uplynulých dvacet let hodnotí kladně, a také klienti ze současné Radosti a jejich rodiče na něj dodnes rádi vzpomínají.

Radost nabízí klientům s mentálním postižením mnoho aktivit, přispívajících k jejich začlenění do běžného života. Klienti například tkají, vyšívají, učí se vařit a jednou týdně mají i školu, takže si uchovávají vědomosti, které za školní docházky nabyli. Všechno, co umí, rádi ukáží návštěvníkům Dne otevřených dveří. Ten se v Radosti nekoná poprvé, a pro klienty je to vždy velký svátek, protože na své dovednosti jsou právem pyšní.

Den otevřených dveří se uskuteční v pondělí 20. února od 8 do 11 hodin a zváni jsou blízcí klientů a také široká opavská veřejnost. Téhož dne odpoledne pak jubileum Radosti oslaví uživatelé v kavárně Julii na Statkové ulici při slavnostním obědě a diskotéce. Jak uvedla pracovnice sociálně terapeutické dílny Yvona Mladá, tuto akci finančně podpořil majitel Julie pan Malík, kterému patří velký dík.

Děkujeme za dárky pro Tříkrálovku!

Devítiletá Katka Gilíková už podruhé vyráběla pro Tříkrálovou sbírku dárky, jež koledníci spolu s pozhánáním předávali těm, kteří jim přispěli do pokladničky.

Předloni Katka tvořila během podzimních prázdnin v charitním mateřském centru Neškola drhané přívěsky. Pro letošní sbírku už připravovala ve volných chvílích úplně sama květiny z papíru a knoflíků. Udělala tím velkou radost nejen obdarovaným, ale i své mámě. Marie Gilíková je v opavské Charitě koordinátorkou Tříkrálové sbírky a netají se, že zajistit dostatek dárečků bylo

tentokrát o něco složitější, než před třemi lety, kdy organizovala sbírku poprvé. Nechybí-li fantazie, lze zužitkovat cokoli – papír, keramickou hlínu, zbytky látek a kůže, vlnu, přízi, korálky a spoustu dalších materiálů. Ale i do této bohužel činnosti se pomalu začínají promítat stále se zvyšující ceny.

Marie Gilíková říká, že všichni, kteří jí v tomto směru pomáhají,

jsou na rozdíl od koledníků, tak trochu neviditelní. „To mně mrzí, moc se o nich neví, ale jejich pomoc je velice důležitá!“ Jak dále uvedla, dárky pro letošní sbírku vyráběly děti v opavských mateřských školách na ulicích 17. listopadu, Havlíčkově, Mnišské, Olomoucké, Riegrově, Otické, Vaníčkově, Pekařské, ve školkách Sluníčko na Krnovské ulici a v Jaktarži a ve školce v Oticích. Výroby dárků se dále účastnily děti z Církevní základní školy v Jaktarži, děti ze Základní umělecké školy, a žáci základních škol v Kylesovicích, Stěbořicích a v Opavě na ulicích Englišova, Otická a Edvarda Beneše.

Vydatně pak při výrobě dárků pomáhali klienti Domova sv. Zdislavy, klienti a pracovníci charitních středisek - Denního stacionáře pro seniory, Chráněné dílny Vlastovičky a Neškoly, členky Klubu sv. Anežky, z nichž je každoročně nejpilnější paní Květa Víchová z Chvalíkovíc. V neposlední řadě se pak činily i vězenkyně z opavské věznice.

Stane se

• Výtvarná dílna

Chcete-li se naučit vyrábět šperky technikou smaltování, přijďte v pátek 10. února do charitního mateřského centra Neškola. V době od 8 do 12 hodin se zde uskuteční výtvarná dílna. Materiál je připraven, a zatímco maminky budou tvořit, děti si mohou hrát v herně. Neškola sídlí na Masarykově 39 v Opavě (vchod z fary kostela sv. Ducha).

• Václav Müller vystavuje

Chráněné dílny sv. Josefa připravily pro návštěvníky charitního obchodu na Kolářské ulici v Opavě opravdovou lahůdku, a to celoroční prodejní výstavu velkoplošných fotografií významného sponzora Charity Opava a zároveň vynikajícího fotografa Václava Müllera. Vzhledem k malým prostorám obchodu zde bude možno umístit jen šest fotografií, každý měsíc však budou obměňovány.

• Je a bude veselo

Ve středu 1. února se v Denním stacionáři pro seniory koná společenský ples s tombolou. Klientky, kterých je naprostá většina, se tak mohou vzpomínkách vrátit do mladých let. Na varhany hraje klient pan Víta Maršálek. V únoru to není poslední zábava. V úterý 21. února se ve stacionáři u příležitosti konce masopustu uskuteční veselice v maskách. Letos, bohužel, bez medvěda.

Napsali o nás

• Kampaně „No a co?“

Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením odstartoval v těchto dnech billboardovou kampaň s názvem „No a co?“, která má veřejnost upozornit na vysoce kvalitní práci handicapovaných. „Akci podporujeme, protože naše Charita rovněž zaměstnává zdravotně postižené. Víme, že dokáží odvést skutečně výbornou práci,“ uvedl pro Deník zástupce ředitele opavské Charity Tomáš Schaffartzik, který je současně manažerem pro chráněné zaměstnávání. Podle něj lidé z billboardů potřebují férovou pracovní příležitost, s níž dokáží být soběstační.

Opavský a hlučínský deník
24. ledna 2012

„Vypočítávání dnů zkázy je sektářské,“ říká k očekávanému konci světa spirituál Charity Opava otec Jožka Motyka

Charita Opava má od loňského roku nového spirituála. Stal se jím šestatřicetiletý stěbořický farář otec Josef Motyka. Když přijímal nabídku děkana Pavla Cieslara, věděl do čeho jde. Opavská Charita je jeho srdci blízká, již delší dobu totiž poskytuje duchovní služby klientům Pokojného přístavu. S otcem Jožkou jsme si povídali nejen o tom, co je úlohou spirituála, ale třeba i o tom, zda letos skutečně nastane konec světa.

*** Působíte jako farář ve Stěbořicích poměrně krátce a už záhy po svém příchodu do farnosti jste začal spolupracovat s charitním hospicem „Pokojný přístav“. Co vás k této spolupráci přivedlo?**

Důvodů je více. Jednak moji vlastní farnici ze Stěbořic v charitním hospici „Pokojný přístav“ pracuji, jednak krátce po příjezdu do „nové rodiny“ jsem neměl odvahy si nárokovat pracovní pozici - co jako kněz chci dělat a čeho se budu varovat. A právě tady byla moje povinnost a možná Boží poslání být nablízku charitnímu hospici. Navíc, už od mládí se mi daleko lépe daří říkat slovo ano, než kratší a jednodušší slovo ne. Hlavním důvodem mého vztahu k nemocným a umírajícím je nejspíše zkušenost ze čtyřletého působení v nemocnici v Novém Jičíně. Každé sobotní odpoledne jsem tam po celé nemocnici roznášel svatá přijímání, vedl dlouhé rozhovory a uděloval svátosti pro nemocné. Když jsem při své službě narazil na věřící, a ještě k tomu katolickou nemocnou „ovečku“, nemohli jsme se rozejít. Do noci jsme si povídali o všem možném. Vděčnost a zkušenost nemocných se může srovnat s vnitřním zážitkem dobře odvedené práce.

*** Za tu dobu jste pomohl mnoha, pro vás úplně neznámým lidem, vyrovnat se s odchodem z tohoto světa. Co v té chvíli lidé od vás očekávají, touží například slyšet, že je čeká další život v nebi?**

Myslím, že na tuto otázku neexistuje jednoznačná odpověď. Musíme uvážit, že každý člověk je jiný. U postele umírajícího se setkávají dva lidé z rozličným životním příběhem. Je to umírající, který ke svému zdravotnímu stavu přistupuje různě, a kněz. A teprve následně vystane rozhovor, o němž do posledních minut setkání netuším, jak dopadne. Reakce každé strany jsou jiné. Ze strany klienta svátosti jsou to většinou postoje vděčnosti, upřímnosti a vzpomínání na to, jak svůj život prožil. Když se jedná o člověka pravidelně chodícího do nedělního kostelního společenství, ten na přítomnost kněze reaguje s nadše-

ním a vřelostí. Těší se, že všechno zlé spláchne ve zpovědi a že dostane jakousi záruku nebe. U lidí mladých, kteří dostanou odvahy k popovídání si s knězem, jsou to otázky po smyslu života. Nejčastější otázkou je: „Proč se to stalo právě mě.“ Jiní si zase ten svůj život chtějí dát do pořádku. Zde kněz vystupuje jako Boží služebník, který poskytne svátosti bez rozhovoru, bez osobního vztahu. Pak taková návštěva doma nebo v nemocnici může trvat třeba jen pět minut. Samozřejmě musím přihlídnout ke zdravotnímu stavu klienta. Jak se dnes cítí, co ho unavuje, kolik tišících léků přijal... Ale vím, když už někdo o službu kněze požádá, pak už sám v sobě, sice v malém zárodku, ale přece, přijal celé nebe.

*** Loni jste byl jmenován spirituálem Charity Opava. Co je vlastně náplní spirituála? S čím se na vás mohou zaměstnanci a klienti obracet?**

Volně přeloženo, spirituál má dávat ducha, duši, dech celému společenství. Má oživovat to, co uvadlo, co je vyčerpané výkonem, starostmi, vztahy. Abych toho byl schopen, musel bych být naplněn uvážený a naplno odevzdáný Charitě Opava. V mém případě to možné není. Mám svoje vlastní farnosti. Kdybych to porovnal například s Polskem, tak tam je spirituál Charity od rána až do večera. Účastní se všech akcí, sjezdů a konferencí, nabízí možnosti duchovních přednášek, rekolekcí a modliteb. Domlouvá různé meziorganizační návštěvy, oslavy a jiné druhy setkání. Naše podmínky jsou jiné. Všichni pracovníci Charity Opava nejsou zakotveni v církvi. Dalo by se říci, že naše Charita funguje jako organizace, která poskytuje odbornou péči s občasnými prvky žité křesťanské víry. Moje úloha se pak vynořuje v podobě člověka, který navštíví to či ono zařízení, diskutuje,... Byl bych rád mezi vámi zakotven ještě více. Ano, je pravda, že jsem byl jmenován duchovním otcem

Charity Opava, ale vím, že mnohá střediska mají své duchovní otce. Je dobře, že to takto funguje.

*** Máte pro zaměstnance vyhrazen nějaký čas, kdy jim budete k dispozici přímo v Charitě?**

Ještě nemám vypracovaný ani denní ani měsíční plán práce. Nevím, jestli je moudré se vázat na konkrétní místo. To všechno ukáže čas.

*** V minulosti se konaly pravidelné ranní čtvrtéční mše svaté za**

Charitu Opava, budete je sloužit i vy?

To nezáleží jen ode mě. Nejdůležitější protiotázkou je - zda je opravdu z strany zaměstnanců zájem mít pravidelnou bohoslužbu. Budete chodit na tyto ranní mše? Já mívám každoměsíčně mše svaté za naši Charitu ve své farnosti. Také jsem se domlouval s jaktářským farářem, abych mohl mít jednou za měsíc bohoslužbu v kapli ve Vlastovičkách.

*** Kdysi jste se svěřil, jak rád si čtete v Bibli. Říká se, že když člověk hledá odpověď na nějakou otázku, má prostě otevřít Bibli a naleznе to, co hledal. Je to pravda?**

Ano, je to pravda. Ale ta pravá odpověď není podaná přímo v historicitě textu, ale je slyšet v srdci. To znamená, že při četbě Písma nevidím černé na bílém, co mám dělat. Ale poznám ve svém svědomí, kam mě vede Duch Boží. To je posvátnost Písma. Člověk čte Bibli a stává se lepším. Jak je to možné? Odpověď zní, že text je Bohem inspirovaný k dobrému životu. Tak to Bůh chtěl. Jen si představte, že by člověk byl nahněvaný na svého sourozence, hledal by řešení, sáhnul po Bibli a přečetl by záznam o bratrovraždě Kaina, nebo by měl problém s vírou v Pána Boha. Otevřel by Písmo a přečetl text o Jidášovi a jeho sebevraždě - jak by to dopadlo? Odvážným to nechám

domyslet. Mistři duchovního života, jedním slovem svatí, tolik byli schopni lásky a zároveň tolik času věnovali Písmu. Co je to za posvátné působení? Radiace dobrem, to je působení Boží.

*** Viděl jste někdy anděla?**

Hezká otázka! Na kterého anděla se ptáte? Když bychom se zeptali malého dítěte, pro něj andělem bude máma. U mládeže to bude televizní nebo filmový hrdina, který mečem ochránil Řím před nájezdy severanů. U mužů to může být zelenooká blondatá dívka, která něžně projevila zájem. U seniorů to zcela určitě bude sestřička nebo pečovatelka, která umí pobavit, rozveselit, dát naději do slýchých dnů čekání. Pro mnohé může být Charita andělem. Víím, že mnozí duchovní autoři o andělech mluví, píší a že je také vidí. Já jsem to štěstí neměl. Přesto byly v mém životě mnohé události, které jsem dobře zvládl a to přisuzuji právě jim. Svému strážnému andělu jsem dal jméno a k němu se modlím.

*** Letos má nastat konec světa. A i když o tom lidé raději moc nemluví, strach mají. Vy jste přece jen v bližším kontaktu s Panem Ježíšem, nemáte nějaké informace, jestli k tomu opravdu dojde?**

Vím, že někteří by si přímo přáli konec světa. A hlavně někteří starší věkem radi Pánu Bohu, aby sáhnul po potopě světa a stvořil člověka znovu a lépe. Ale příznějme si, konec světa, který má nastat 21. prosince 2012, je pouhý strašák lidí. Jde tady hlavně o špatný výklad počítání dnů mayskou kulturou. Konci světa udělal velkou reklamu katastrofický film 2012 od Rolanda Emmericha, inspirovaný biblickým příběhem o záplavě světa. Jak nádherně řekl astronom Jiří Grygar, lidé se rádi bojí, proto o konci světa tak rádi mluví. Křesťanský pohled na novou zemi a nová nebesa bude v příchodu Božího Syna. Apoštolové si přáli, aby Kristus přišel už ještě za jejich života. Ne, že by se báli, ale znali možnosti dobrého Boha, který šel po vodě, který může uzdravovat pouhým dotykem, který přežil svou vlastní smrt. Opřít se o takového Boha pak znamená, že zánik viditelného světa je maličkost. Navíc vypočítávání dnů zkázy, křičení ke změně života na základě nepravdy, je sektářské.

*** Děkujeme za rozhovor.**

Nadace ČEZ loni pomohla Charitě Opava

Relaxační místnost v charitní sociálně terapeutické dílně RADOST je taková malá oáza klidu. Kdykoli se někdo z klientů cítí unaven, může se natáhnout na lehátko nebo na relaxační vak a poslouchat přitom například uklidňující šumění moře.

Tuto možnost si pochvaluje Jarek Vltavský, který zde během naší návštěvy odpočíval s kamarády Jirkou, Radimem a Adamem. Někdy si tady zajde i úplně sám, na chvíli zavře oči a hned prý je zase plný elánu. „Klienti Radosti jsou lidé s mentálním postižením. Mnozí mají i různé zdravotní problémy, a vzhledem k těmto handicapům si potřebojí během dne, hlavně mezi pracovními bloky, častěji odpoči-

nout,“ vysvětlila vedoucí Miroslava Slavičková, která je ráda, že se loni podařilo relaxační místnost vylepšit. Zasluhu na tom má Nadace ČEZ, která podpořila projekt Radosti na dovybavení sociálně terapeutické dílny nábytkem a elektronikou grantem ve výši 49 tisíc korun.

„Z části peněz jsme mohli relaxační místnost doplnit o dva relaxační vaky, o hudební aparaturu s něko-

lika cédéčky, a koupili jsme ještě speciální lampu, která svými barvami mění prostředí místnosti. Je to uklidňující a našim klientům se to moc líbí,“ říká Miroslava Slavičková a dodává, že díky grantu mohli pořídit také židle k jídelním a pracovním stolům a velký televizor s DVD přehrávačem. Televizní signál sice v opavské Charitě není, ale uživatelé Radosti mohou každý pátek sledovat pohádky, filmy, dokumenty a různá vzdělávací videa.

Nadace ČEZ, v tomto případě společně se zaměstnanci Skupiny ČEZ, pomohla v loňském roce také Chráněným dílnám sv. Josefa. Těsně před Vánocemi, v rámci projektu „Plníme přání“, převzal pracovník dílen Tomáš Rychlý v ostravské pobočce Skupiny ČEZ šek na 30 tisíc korun. Tento dar je určen na úhradu provozních nákladů a nákup vybavení či materiálu. Jak uvedl marketingový pracovník Pavel Šefránek, chráně-

né dílny peníze využijí na pořízení prodejního stánku. „Nutně jej potřebujeme na tržní akce. Stánek máme jen jeden, a stává se, že v jednu chvíli vyjíždíme prodávat na dvě místa. Kromě toho si budeme moci koupit kvalitní zrcadlovku. Ke všemu pořizujeme fotodokumentaci a starý foták nedávno dosloužil. Finanční dar Nadace ČEZ a zaměstnanců Skupiny ČEZ nám opravdu přišel vhod v pravou chvíli,“ vysvětlil Šefránek. Dodejme, že detailní návrh na prodejní stánek vytvořil pracovník dílen Tomáš Rychlý.

Vzpomínka na otce Františka

Počátkem ledna si zaměstnanci a klienti Domu svatého Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách připoměli nedožitě devadesáté narozeniny kněze otce Františka Bureše. Stalo se tak v kapli domu při mši svaté, kterou celebroul otec Petr Kříbek.

Někteří zaměstnanci domu se při této příležitosti vydali navštívit otcovo rodiště, obec Štítnou nad Vláří, kde je také na místním hřbitově pochován. Hrob faráře, na kterého ve Vlastovičkách všichni s láskou vzpomínají, navštívila i pracovnice domu Hana Haasová. Pověděla nám, že otec František Bureš přišel do Domu svatého Cyrila a Metoděje jako klient v roce 1998 a pobýval zde až do své smrti v roce 2008. Na okolnosti jeho příchodu si pamatuje ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který tehdy ve Vlastovičkách působil jako vedoucí domu. „Otec František byl farářem ve Věsce u Oder, kde shodou okolností sloužil jako jáhen můj přítel, nynější vojenský kaplan Kamil Vícha, a protože měl otec těžkou zrakovou vadu, vzpoměl si na naše

a zavolal, zda-li bychom ho nepřijali.“

V prvních letech pobytu v Domě sv. Cyrila a Metoděje sloužil otec František Bureš každý den v kapli domu mši svatou. Později, když už mu síly ubývaly, pokračoval ve svém povolání dál, mše se ale sloužily třikrát týdně. „Jeho zdravotní stav mu už v závěru života nedovoloval dělat vše, po čem toužil, ale až do posledních chvil se živě zajímal o dění kolem sebe, o klienty a vždy nás povzbuzoval svou modlitbou,“ říká Hana Haasová a dodává, že na večnost byl otec František Bureš povolán 26. srpna 2008, ve chvíli, kdy se připravoval sloužit pravidelnou mši svatou.

„Když měl padesátileté výročí kněžství, jelí jsme s ním, se zaměstnanci Charity Opava a občany Vlastoviček navštívit jeho rodnou obec. Cestu navzdory svým nemalým zdravotním problémům zvládl. Bála jsem, že bude hodně unavený, ale on jako by načerpal nové síly. Po návratu byl vitální a chtěl po mě, abych mu pomohla odepsat na gratulace, které ten den obdržel. I když jsem si myslela, že po tak náročném dni bude chtít už odpočívat, opak byl pravdou,“ vzpomínala Hana Haasová.

Dvacetikoruna od srdíčka

Každá Tříkrálová sbírka je také spojena se spoustou zážitků a příběhů, které prožívají koledníci. Většinou pak na ně, až na výjimky, vzpomínají v dobrém. Někdy, aniž by to tušili, vykonají oni sami nějaký ten veselý kousek nebo malý hrdinský čin, na který zase s dojetím vzpomínají jiní.

A koledníkům to ani nepřijde, všechno ještě dělají bezprostředně a bezelstně. Jeden z nejdojemnějších příběhů letošní Tříkrálové sbírky je o malém klukovi a jeho velkém srdíčku. Klučina se jmenuje Tomáš a o zážitek s ním se podělil manažer sekce sociálních služeb Hynek Závorka, který chlapce ještě s několika dalšími „vyfasoval“ v Církevní škole sv. Ludmily v Jaktarži a jako vedoucí skupinky je doprovázel při koledování.

„Měl jsem skupinku, kde byli druháci, třetíci a čtvrtáci. Koledovali jsme v Jaktarži a šli směrem ke kostelu, až jsme došli k jednomu opravdu krásnému domu. Otevřela nám paní, my jsme jí zazpívali a

ona nám přispěla do pokladničky. Každému z dětí přidala dvacetikorunu od cesty a trvala na tom, že si ji mají nechat pro sebe. Asi dvě děti ji ale vhodily do pokladničky a šli jsme zase dál. Potom jsme se zastavili u staré vetché chaloupky. Na dvoře byla zrovna její majitelka, babička tak okolo osmdesátky. Štrachala se o holi k brance, aby zjistila, co chceme. Pokladničku jsme ukryli pod pláště. Zeptali jsme se, jestli jí můžeme zazpívat a předat požehnání. Byla z toho dojatá a rozpovídala se, že je sama, nemocná a že nemá moc peněz. V tu chvíli mě Tomáš nesmírně překvapil. Vytáhl darovanou dvacetikorunu a vtisknul jí té babičce do dlaně.“

••• Inzerce Charity

Poděkování

Na sklonku loňského roku odešla do důchodu Michaela Danišková, referentka oddělení pomoci zdravotně postiženým občanům opavského magistrátu. U této příležitosti poslala řediteli Charity Opava Janu Hanušovi toto poděkování: „Vážený pane řediteli, při mém odchodu do důchodu se dnes naposled na vás obracím, tentokrát s poděkováním za vaši pomoc a podporu, zkrátka za spolupráci, pomoci které se mi snáze plnily mé pracovní povinnosti. Přeji vám hlavně zdraví a rodinnou i pracovní pohodu. Do dalších dnů, měsíců a roků jen samé pěkné dny, ať se vám daří podle vašich představ a organizace Charita ať má stále tak dobré jméno, jako dosud.“

Míša DANÍŠKOVÁ

Nepropásněte

• Přednáška a obnova

Klub svatě Anežky zve na zajímavou přednášku o zodpovědnosti za víru. Akce se uskuteční v pastoračním středisku minoritského kláštera v úterý 14. února v 16 hodin. V sobotu 3. března 2012 pak Klub sv. Anežky pořádá v Církevní konzervatoři v Opavě pravidelnou celodenní postní duchovní obnovu, kterou povede otec ThD. Daniel Vícha, farář z Karviné. Zájemci se mohou přihlásit telefonními čísly: 553 716 997, 553 711 106, 721 570 543 a 737 355 999.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v únoru

Ať slunce svítí na vaši tváři, ve vašich očích ať láska září, ať vaše srdce nezná zradu a klam, to přejeme všem k narozeninám! Naše upřímné blahopřání zasíláme oslavencům měsíce února, kterými jsou **Radek BEČKA, Marie BENNKOVÁ, Irena BERKOVÁ, Lubomír BLECHA, Anna FOJTÍKOVÁ, Petr JAROŠ, Hana KOMÁRKOVÁ, Lenka KONEČNÁ, Pavlína KRÁLOVÁ, Romana KREJČÍ, Eva KUBESOVÁ, Milan MARTÍNEK, Aleš MATULA, Pavla MÜLLEROVÁ, Denisa ONDEROVÁ, Miroslava PARCHAVÁ, Simona PECHANCOVÁ, Milena PCHÁLKOVÁ, Alois PROKEŠ, Lenka ROHÁČKOVÁ, Tomáš SCHAFFARTZIK, Marcela SMIJOVÁ, Kateřina SMOLKOVÁ a Ivana VAVRLOVÁ.**

* Trochu opožděně, ale s láskou v srdci, přejeme dnes k narozeninám našemu sluníčku **Zuzce PAVEROVÉ**, která v Denním stacionáři pro seniory každodenně udává tempo dobré nálady. Věříme, že nás svými paprsky zahřeje i v této kruté zimě, a my ti za to přejeme ať jsi šťastná v každé chvíli svého života. Vše nej, nej, nej...

Redakce

Kolektiv denního stacionáře

* Práničko od srdce, kytičku pro radost, zdraví a štěstíčka ať máte vždycky dost! V únoru oslaví své narozeniny **Milan MARTÍNEK, Aleš MATULA, Marcela SMIJOVÁ, Ivana VAVRLOVÁ a Miroslava PARCHAVÁ.** Vše nejlepší přejí

Chráněné dílny sv. Josefa

* Naši milé paní vedoucí Evě KUBESOVÉ, která odešla v lednu na mateřskou dovolenou, děkujeme za vše, co dělala pro klienty i zaměstnance Domu sv. Cyrila a Metoděje. Do dalšího života jí přejeme hodně štěstí a hlavně, ať má hodně a zdravé miminko!

Klienti a zaměstnanci Domu sv. Cyrila a Metoděje

**UŽ ZNÁME TERMÍN DALŠÍ SBÍRKY ŠATSTVA!
Můžete si balit věci, které už nepotřebujete!
Sbírka proběhne 26. a 27. března 2012.**

••• Info servis

Informujeme

• Nejkrásnější komety

Ve čtvrtek 26. ledna se v opavském kině Mír uskutečnilo slavnostní vyhodnocení Tříkrálové sbírky. Ředitel Charity Opava Jan Hanuš koledníky seznámil s tím, kolik letos vybrali a poté vyhlásil vítěze soutěže o nejkrásnější kometu. Těch se v Charitě sešly tři desítky. Poprvé byla zdařilá dílka koledníků rozdělena do tří kategorií, takže mohlo být odměněno více dětí. První tři v nejmladší kategorii získali lístky pro sebe i rodiče do opavského loutkového divadla, které vstupenky darovalo jako svůj příspěvek letošní sbírce. Odměnou v prostřední kategorii byly polštářky ve tvaru zvířátek a nutno podotknout, že je ušily švadleny z charitních Chráněných dílen sv. Josefa. Vítězové III. kategorie obdrželi poukázky na zboží ze sortimentu opavského Knihcentra. Všichni, kteří se umístili na 4. – 5. místě dostali čokoládu a látkový batůžek, který věnovalo Tesco.

Vítězové: I. kat. (4 – 5 let): 1. **Lucie Hronková**, MŠ Sluníčko Jaktář, 2. **Tereza Stuchlíková**, MŠ Sluníčko Jaktář, 3. **MŠ Olomoucká, třída Mravenčci Opava**, 4. **MŠ Čajkovského 30 Opava**, 5. **MŠ Olomoucká, třída Žabičky Opava**. II. kat. (6 – 8 let): 1. **Terezie Králová**, Stěbořice, 2. **Adélka a Šimoněk Gracovi**, Stěbořice, 3. **Pavel Gilík**, Opava, 4. **Barunka Jelonková**, CZŠ Jaktář, 5. **Jindra Závorková**, MŠ Sluníčko Jaktář. III. kat. (9 – 12 let): 1. **Kateřina Gilíková**, Opava, 2. **Josef Král**, Stěbořice, 3. **Marie Židková**, Komárov, 4. **Zuzka Prymusová a Majda Vlková**, CZŠ Jaktář, 5. kolektiv – **Anna Kosterová, Michaela Schwarzová, Anna Vlková, Sára Hasičková a Adéla Sakreidová**, CZŠ Jaktář. Komety jsou od pátku 27. ledna vystaveny v opavském supermarketu Tesco.

••• Listárna Domovníka

Milí čtenáři Domovníku,

pracovní tým Klubu sv. Anežky, dobrovolného sdružení Charity Opava, dostal nedávno pozvánku na setkání Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení. Už to bylo milé. Čtyři členky tohoto týmu pozvání přijaly a přišly do Denního stacionáře pro seniory, kde v příjemné atmosféře strávily dvě hodiny, naplněné povídáním si se svými přáteli a spolupracovníky. Zdálo by se, že tak okrajová aktivita Charity Opava, jako je náš Klub, bude na setkání jen chudým příbuzným, ale opak je pravdou. Stále

bylo s kým si povídat. Už od začátku kolem nás s milým úsměvem i slovem kroužila Iva Hahnová se svým pomocníkem, zálučně aktivním fotoaparátem. Čas si pro nás udělal i pan ředitel Jan Hanuš a jeho zástupce Tomáš Schaffartzik. Nejvíce se nám věnovala vedoucí sekce Petra Thiemlová. S tou si máme stále o čem povídat. Všichni nám tím dali najevo, že si naši práci váží, a to je pro nás, dobrovolníky, ta nejkrásnější odměna. Děkujeme za pozvání a těšíme se na další podobné setkání. Za pracovní tým Klubu sv. Anežky zdraví

Drahomíra ZIFFROVÁ

Dobrý den,

chtěla jsem jménem důchodců z Klubu seniorů Otice poděkovat paní Radaně Plevové, která nám na naší schůzce přednášela na stále omílající se téma předváděcích akcí. Přednáška byla velice zajímavá, ale bohužel, nabídky akcí jsou tak lákavé, že se jistě ještě necháme nalákat. Debata byla velmi rušná a slíbili jsme si alespoň to, že si dáme pozor a když se „předváděčky“ zúčastníme, nebudeme nic podepisovat. Ještě jednou děkujeme!

Jana VOLOVSKÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mlovci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Únor 2012.